

Какъ да си му тукъ прилегне;
Отъ смъртъ си да избегне.
На заденъ са ѿ завъртъль кракъ,
Откачилъ са ѿ тжртилъ на бягъ;
Нъ каде !... Се му поле етана тѣсно.
И на лѣво и на дѣсно.

Два го бивла подвихрили,
По се поле потирили:
Голю си го биемъ кара,
А кжю му на спревара.

Отъ се гърло бикътъ реве,
Доліе гърми ечи поле,
Нийде нема нему одбрана,
Нето въ поле не въ джбрава

Етаръ фучаль та преидваль,
Брежіе рутіжль и преливаль,
Сичко влечаль тамъ безъ хатжрь
И колколѣль като пѣжль.

Въ Етарови мжтни вълни,
Що дигали тьмни магли,
Потжрсилъ бикъ скривалище,
Отъ тезъ гонци свѣрталище;

Нъ ѿ тамъ нема отърване,
Отъ тезъ бивли навжсене,
И тіе съ него наплавале,
Оддихъ му ѿ тамъ не давале.

Поднирилъ той въ глжбочини,
Да по си тамъ одиочини;
Нъ ѿ тамъ Голю го подирилъ,
Та ѿ по дъно го потирилъ.

Пакъ искочилъ той надъ водж,
Друга си го чава бедж:
Надъ сърдити тамъ талази,
Голювъ другаръ си го пазн.

Впусналь ми са кѣмъ другій брѣгъ,
Пакъ по сухо тжртилъ на бѣгъ;
Нъ ѿ тамъ покой не намира,
Вся го лжеж не побира.

Два бивла му се по дири:
Единъ си го изъ диръ вихри,
У другій му на спревара,
За бѣгъ си му пжтъ не дава.

Пакъ са назадъ той повърналь,
Пакъ въ мжтница ми са ѿ вмжсналь,
Въ запѣняни силни вълни
Мрежи сумти ѿ дига мѣгли.